

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه - کابل

۱۰ سپتمبر ۲۰۲۰

یونس نگاه

رشد متوازن

این داکتر جوان را کسانی کشته‌اند تا موترسایکلش را صاحب شوند (مثل آن است که دو نفر گرسنه درخت پر بار سیب را اره کنند تا یک شکم‌سیر سیب بخورند). سرنوشت این داکتر، آئینه سرنوشت عمومی ما افغان‌ها نیز است. در کنار عوامل دیگر، عدم توازن در دسترسی به تعلیم، کار و نعمات مادی مایه اصلی بدبختی ماست. در باتلاق فقر نمی‌توان شکم‌سیر بود و آرام زیست. در جنگ بی‌سواد نمی‌توان داکتر شد و بدون خطر به سر برد. در جلگه‌ای که آبش تنها به چند باغ محدود کشیده شده باشد تا آنجا حوض‌های آبیاری و گلستان‌ها را سیراب کند، انبوه تشنگان و گرسنگان بیرون باغ (بخوان ارگ و بارگاه) نمی‌توانند گرگ نشوند و حس درندگی را در خود سرکوب کنند.

رشد متوازن در سطح محله، ولسوالی، ولایت و کشور انتخاب نیست بلکه تنها راه مطمئن نجات از ناامنی و جنگ است. هر "تدبیر" و چال دیگری شاید بتواند بر قوگ‌ها خاکستر بپاشد، شاید بتواند برای مدتی گروهی را به سکوت و تحمل وا دارد، اما مانع سقوط دوباره نخواهد شد.

تحصیل‌کردگان اگر برای ساختن حکومت مردمی و نهادهای عادل کار نکنند، اگر فقط به حویلی و باغچه خود بیندیشند و به مشکلات کوچک و محله شان رسیدگی نکنند، امان نخواهند داشت.